

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Quomodo psallere, & quid psallendo confiteri debeamus sanctitatis eius,
et quod ipsa memoria missio sit filij dei dice[n]tis apud Esaiam antequam
fierent, ibi eram, & nunc dominus misit me, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

CXVI. RUPER. ABBA. DE GLORIF. TRINI.

& sacrificium unicum, quod in ea celebratur, secundum Euangelicam similitudinem illius senioris fratris, qui sciens intus celebrari contiuuum pro iunioris fratris reuersione, uoluntarie foris stabat, & nolebat itroire. ¶ Quae autem est illa quae adhuc sup est terribilis expectatio iudicij, & ignis aemulatio, quae confumptura est aduersario? Non enim sola est illis pena quam receperunt iam in hoc seculo, cadentes in ore gladij, & in omnes gentes ducti captiui. Quae ergo illa est: Ignis (ait ipse dominus) succensus est in furore meo, & ardebit usque ad inferni nouissima. Haec eadem sententia est duplicitis penae in hoc dicto, non remittetur ei neque in hoc seculo neque in futuro. Et iuste, quia non habet excusatione de peccato suo quis, uoluntarie, id est, scienter peccans, & (ut ait A postolus) filium dei conculcans, & sanguinem testamenti pollutum ducens, & spiritui gratiae contumeliam faciens.

¶ Quomodo psallere, & quid psallendo cōfiteri debeamus sanctitatis eius, & quod ipsa memoria missio sit filij dei, dicentis apud Esaiam, anteque fierent, ibi erā, & nūc dominus misit me & spiritus eius.

Caput .XVI.

Psalms. 29.
Canticū filiorū
resurrectiōis.

Gitur quemadmodum dicit (ut supra meminimus) psallite domino sancti eius & cōfitemini memoriae sanctitatis eius, cuius psalmi titulus ē psalmus cāticī in dedicatione dormit Dāvid: Psallamus concorditer, & confiteamur fideliter, tanquam filii resurrectionis, tanquam sacerdotes & levitæ huius dedicationis. Quid psallimus, aut quid confitebimur? Quid psallendo & confitendo dicemus? Nunquid hoc somnum quod hic audiuitus eum dicentem, exaltabo te domine pater, qm suscepisti me, dicētem, pater in manus tuas commendo spiritum meum? Denique hoc & torus feri eisus de psalmi textus humanitatis siue humanæ naturæ uoces sunt, cuius deus & dñs est, et pater et sp̄ritus sanctus, et ipse qui illam sibi unitatē personæ assumpsit filius. Altius psallimus et cōfitemur, non aliud sed id ipsum, quod ex ipso accepimus, quod locutus est ipse prophetā, lōge anteque in carne nasceretur. Accedite (inquit) ad me et audite, hoc non à principio locutus sum in abscondito, ex tempore anteque fierent ibi erā. Et nūc dominus meus misit me, et spiritus eius. Altissima nāq̄ est hāc memoria sanctitatis eius, cui necessario ad salutem nostram cōfitemamur, quia ibi eram (inquit) ex tpe cuiuscunq̄ meminisse potes, imo & anteque fieret, subauditur cōclū & terra. Præmiserat em̄ pauloante, manus quoq̄ mea fundauit terrā, & dextera mea mēsa est cōclū, siue ex tēpore cuiuscunq̄, uidelicet Adḡ, Noe, uel Abrahā, uel anteque fieret ipse Abraham, uel superiorē quispiam, ibi eram, & à principio locutus sum, non in abscondito, sed palam om̄i mundo, siue in Moysē, siue in Propheticis, immo & superiorius ad Abraham siue ad Noe. Nihil enim ascondi eoz, quae futura erant, testantur Propheta, quia non faciet dominus deus uerbum nisi reuelauerit dominus secretum suum ad seruos suos Prophetas. ¶ Ibi (inquam) eram antequam fieret & nūc dominus deo misit me, & spiritus eius. Dominus (inquam) deus pater misit me: uoluit em̄ me carnē id ut resiue hominē assumere, qui ante secula secundum naturam diuinam generauit me, de uentre matris meæ uocauit me, & iterum in Iordanē unxit me, & Euangelizare pauperibus misit me. Et secundum illa prima, & secundum hāc nouissima, psallite domino, ut sis sancti eius & memoria sanctitatis eius. Solemus basilicas martyrum appellare memorias eorum, pro eo quod ibi psallendo & confitendo memoramus martyria illorum. Bene ergo & hic memoriam sanctitatis domini istam intelligimus domum, cuius dedicationem Psalmus iste secundum præsentem titulum, quem supra scripsimus, intendit. ¶ Huic itaque memoriae sanctitatis domini recte cōfitemur, dum propter hoc opus memorabile, sanctū dominum prædicamus, laudamus, & benedicimus sanctū dominum patrem qui filium misit, sanctū sp̄itum eius qui uirginis uerum filio præparauit, sanctū ipsum filium qui in sanctitate sua hominem assumpit. Et quis nisi uoluntarie peccans, te d̄ beata Trinitas in uerbis istis non intelligit, & nūc dominus misit me & spiritus eius: Non ergo pars illis in dedicatione domus huius, sed foris sunt extra mensuram templi siue regulam fidei, & quāmis Christum cōfitemendo, intus esse uideantur, sicut pleriq̄ hāretici foris sunt et ne metiaris illud, quoniam datum est gentibus.

Lucas. 23.
Ex tēpore, an
teque fierent ibi
erā.

Esa. 48.

Amos. 3.

Ela. 48.

Esa. 49.

Psal. 29.

Confitemini
memoriae san-
ctitatis eius.

Apoca. 17.

Bepro-